

ગરબો

સોલંકીનો

૨૪૦૩૨

શ્રીગણેશાય નમઃ

સોલંકીનો

II ગરબો.

17 MAY 1928

139.

1928

ઢપાવી પ્રસિદ્ધ કવિતાર,

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ

રીચીરોડ-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ કાચમાં

સને ૧૯૨૮

કિંમત ૪૦૦૦

સંવત ૧૯૮૪

કીંમત રૂ. ૦-૨-૦.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૦૩૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સ્પોલંડીનો ગાવળો

વિષય ૬ - ૧૬

સોલંકીનો ગરબો

શ્રીગણેશાય નમઃ

સોલંકીનો ગરબો.

અપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકમેસર સાકરલાલ બુલાબીદાસ

રીઝીરોડ-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૫ મી

સને ૧૯૨૮

પ્રત ૪૦૦૦

સંવત ૧૯૮૪

મુદ્રક: બુકમેસર સાકરલાલ બુલાબીદાસ

ઉત્કૃષ્ટ મુદ્રણાલય રીઝીરોડ-અમદાવાદ

કિંમત રૂ. ૦-૧-૦

ગુજરાત પ્રજાના ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ ૧૪૦૩૪
ત્રણેલી અડસઠ પાનાનું દળદાર પુસ્તક

જદુ કળાસંગ્રહ

(સચિત્ર)

આ ચમત્કારી પુસ્તકમાં મંત્ર સાધવાની રીત, વનસ્પતી સાધ-
ન, આત્મરક્ષા, વીંછી, આદાશીશી, તાવ, નજર, પીશાય, યક્ષણી,
ડાકીણી, શાકીણી, જુનાદીક કાઢવાના, મુક વાળવાનો મંત્ર, સાપનું ઝેર
હિતારવાનો મંત્ર, વશીકરણ મંત્ર વીધી, નવદેવતા, વીર, આગીઓ,
વૈતાળ, છાયા પુરુષ યક્ષણી ક્ષેત્રપાળ, અન્નપુર્ણા દેવી, કર્ણ પીશા-
ચીની, કંગાળ ભૈરવ, અધોર મંત્ર, પરવશ કરવા, વનસ્પતી, વશી-
કરણ વિદ્યા, વીર સાધવાનો મંત્ર, વીગેરે સંખ્યાબંધ મંત્રો સમાવેલા
છે. તેમજ પાંજરામાં પક્ષીઓ દેખાડવાં, ટોપીમાં પુલ હંગાડવાં;
વીગેરે ધણી જાતના જાદુના ખેલો ઊપરાંત, શીવલીંગ પુજવાના
લાભ, જાંબુમાં દરેક ધન જેવા તથા પાણી જેવાની રીત, મુકી-
માંની વસ્તુ ઠેકવાની રીત, સાપનો મોહરો બનાવવાની રીત, વીંછી
હિતારનાર જાદુજ જડીબુટ્ટી બનાવવાની રીત અનેરે ધણી બાબતો
આપવામાં આવી છે. કો. ૩. ૧-૮-૮

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

રીઝીર-અમદાવાદ.

શ્રી ગણેશાય નમઃ

સોલંકીનો ગરબો

સમે સંભુજના સુતને આરાધુ, અન્થે જ્ઞાન બુદ્ધિવડે
સાધુ ; મારી બહુચરાજી માત. ટેક. સરસ્વતી હાથ ઝાલોને
મારો, કરું વર્ણન શ્રીબહુચરાજી તમારે મારીં ૨ પ્રા-
ણજી ભાવે ખાત ખાત ખોલે, ના આવે નથ શંખલ-
પુર તોલેરે. મારીં ૩ કોમળ કડલામાં કાંળીઈ ખીરાજે,
પગ પડછંદે ગગન ચૌદ ગાજેરે. મારીં ૪ દસ આંગળીએ
વીંટીયુંના વાળા, નખ વીસ ચગકે નવ લક્ષ તારારે. મારીં
૫ પહેર્યો વેઢલોને ગુજરી ડુડી. ખાંહે ખાનુખંધ કનક
મધે ચુડીરે મારીં ૬ બ્રમર બ્રકુટિમાં રવી તારા અમકે
છુટે અંખોડે શિરોમણી નાગ લજકેરે. મારીં ૭ લાયક
વાળી વાળીના રંગ જુવા, ગોળ ધુવરા વાળે ત્રીધુવારે
મારીં ૮ શંખલપુર સર્વે વૈકુંઠમણી છે, તેમે માથે માત
બહુચરા ધણી છેરે, મારીં ૯ મેરૂ મૂકી ધોળાગઢ આવ્યાં,
રાજ શંખલપુર સોહાવ્યાંરે. મારીં ૧૦ છજવા શોણીત
મુસ્નો ભુખ, વિશ્વનાથે ધર્યું વામન સ્વરૂપરે મારી. ૧૧
વામન સ્વરૂપે બળીનું રાજ હીધું, કદમ ત્રણ વચ્ચે માથ
એ ઢીધુંરે, મારીં ૧૨ ત્રીણું ક્રમ પાતાળ વચ્ચે

માથું, માન સરોવર માણને કાજ સ્થાપ્યું. મારીં ૧૩
 કુટ્યુ પાતાળ પગનું જોર જાણી, તેમાં પ્રગટ્યું સજીવન
 પાણીરે, મારીં ૧૪ જળ પ્રગટ્યું જોઈ પ્રસન્ન થયું વન,
 તેમાં આપ માણ પુરુષાતનરે. મારીં ૧૫ ઘોળાગઢનું તે રાજ
 મૂકી દીધું, આસને આવીને તે ઠામ કીધું. મારીં ૧૬ સુખ
 પામ્યાં આસન કરી સ્પીરે. સરોવરનાં પુનમ શરીરે. મારીં
 ૧૭ રામ ખીલ્યાં ભરાઈ રસથુલે, આસન વાળી જોઈ વરખ-
 ડીને મૂંજે. મારીં ૧૮ અલે આસન કરી માતા રહ્યાં. પરજો
 આપીને માતા ત્યાં થયારે. મારીં ૧૯ આપો મતિ માને
 શીશ નામું. કરી કરૂણા જોયું કાવરો સામું. મારીં ૨૦
 વળે સોલંકી તે રાંજમણી છે, ચળકે ચારસેં ચુંવાળનો ધણી
 છે. મારીં ૨૧ વળે સોલંકી પવિત્ર જેનું નામ ઘેર એ-
 કસોને આઠ હજારે. મારીં ૨૨ વળે સોલંકી વૃદ્ધ
 થયા રાય, પેટ પુત્ર નથી એ મોટો અન્યાયરે. મારીં ૨૩
 વળે સોલંકીની રાણીઓ સોહાવે, તેનું પિયર વસઈ મધ્યે
 કહાવે. મારીં ૨૪ રૂપ રંગને પ્રેમરસ ખીલી, ફૂળ ઉંચું
 ને જાત વાઘેલીરે મારી. રૂપ તેને ગર્ભ રહ્યો નાલીને પ્રકાશ.
 તેની પ્રજાને પુત્રની થઈ આશરે, મારીં ૨૬ નવ માસ
 થયા ગર્ભવસ માંહી, પુત્રી જન્મીને નીશા ગઈ ત્યાંહીરે
 મારીં ૨૭ અશા પુત્રની હતી તે ઉડી ગઈ, મધ્યરાત્રે એક
 દીકરી થઈ. મારીં ૨૮ જન્મ થયો મધ્યરાત્રીને ટાણે, વાત

રાણીને વડારણુ બાણેરે. મારીં ૨૯ રાજા વૃદ્ધને રાણીની
 જીવાની, વાત રાખો નગરમાં છાનીરે. મારીં ૩૦ વાત હોઃ
 બહાર ફડફડશે, રાજા ફટાઈયાને ઘેર જશેરે. મારીં ૩૧
 વેણુ પ્રભાતે વડારણુ કહ્યો, વેંચો સાકર રાયને કુંવર થયોરે;
 મારીં ૩૨ વાત વડારણુની નગરમાં બાણી, શુભ દેશમાં તે
 સાકરો વહેચાણીરે. મારીં ૩૩ વાત લોક કરે છે રાજાનું
 રહ્યું પણ, ક્યું સગપણ જઈ પાટણુરે મારીં ૩૪ વેવાઈ-
 શાળમાં વાધ્યા છે રંગલેર, કન્યા સત્તર કુંવર વરસ તેરરે.
 મારીં ૩૫ કોમળ લહેર પાટ અંગમાં સોહાવે તેને, મર-
 હંગી તે વસ્ત્ર પહેરાવેરે, મારીં ૩૬ છે કન્યાને કુંવર રહ્યો
 છે, ઉર ઉપર તો અંબુજ રહ્યો છેરે. મારીં ૩૭ કન્યા તેડી
 પાટણુ થકી ઘેર, રાત અડધીએ તે ઉપની શી પેરરે.
 મારીં ૩૮ જમસ્તાદીલ સ્થીર સંજેગ, માગ્યો ભામનીએ
 ભરથાર સાથે લોગરે. મારીં ૩૯ થાળભરી કન્યા તલબર
 થયાં, મહીપતીની મેડી ઉપર ગયાંરે. મારીં ૪૦ આનાકાની
 અર્ધ જાંત પડી ભારી, વાત આવડીએ લીધી વીચારીરે. મારીં
 ૪૧ બાણુ બીરાજ્યો છે ભલો ભુપાળ, વાંક કેનો કાઢુ કુ-
 ટ્યું આ કપાળરે. મારીં ૪૨ અણુવર હતા સોલંકી જેવા
 ભુપ, જ્યારે જોયું ત્યારે નારી જેવું રૂપરે. મારીં ૪૩ મહા
 દુઃખથી ચીંતાતુર થઈ, આણુ આંચુંને પીયર પાછી ગમ્મરે.
 મારીં ૪૪ માએ માનુનીનું મુખ જોયું ન્યાળી, સારા ભવ

વળ્યે દેહ જાણે બારીરે. મારીં ૪૫ માતા જુવેછે માનુની
 કેરુ મુખ, સામા સાસરામાં કોનું છે દુખરે. મારીં ૪૬
 દુખ નથી સુખ મરજો માને બાપ, જન્મ થતાં શે કરડયો
 ન સાપરે. મારીં ૪૭ ઘણા સુખમાં લખાવ્યું બધુ દુખ
 ગળથુથીમાં શે ન પાચું વિખરે. મારીં ૪૮ વાત કહાડી
 પરણ્યાની રીત ભારી, નરજોયા વિના પરણાવી નારીરે મારીં
 ૪૯ વળી પાટણમાં વાત બધે થાય કર્યો મહિપતિએ મોટો
 અન્યાયરે. મારીં ૫૦ એવી અધર્મ વાત મચાવી, એણે પુત્રી
 સાથે પુત્રી પરણાવીરે, મારીં ૫૧ વેણ પુત્રીનાં કઠણ ઘણું
 લાગે, તેહ જમાઈ તો જાંત મારી ભાગેરે- મારીં ૫૧ વેણ
 પ્રબળનાં પોતે રહ્યો સાહી, તેડું સાસરે રમવા જમાઈરે.
 મારીં ૫૩ વાત મહીપતીએ કરી ભારી, લખ્યો કાગળ સાંઠ
 હલકારીરે. મારીં ૫૪ ભાતભાતના ભલા સર્વ સોહાવો, સો-
 લંકી સાથે સહુ રમવાને આવોરે. મારીં ૫૫ સુણી વાત સો
 હરખે ભરાયા, ચઢી સોલંકી તે ચારસેં ગયારે. મારીં ૫૬
 બન્યા ઘરેણું પહેરીને નરેશ, કોઈને વરસ થયાં સોજ ને
 વીસરે. મારીં ૫૭ પેરી બખતર પાખર ભૂમિ ખેલ્યા, સ-
 ન્યાં આલુષણ બન્યા ગોરખ ચેલારે મારીં ૫૮ હૈથે હરખ
 તે ઘણો ભરાયે, પછી સોજનની વેળા થાયરે. મારીં ૫૯
 જોલ્યા સોલંકી સાથે સાસરો વાણી, ચાઓ તતખર જંગા-
 જળ પાણીરે. મારીં ૬૦ સાથે સર્વેને જમવાનું મન થાય,

તેજપાલ મનમાં ઘણું પસ્તાયોરે, મારીં ૬૧ મૂકાવ્યું પાણી
 કર્યો ન વસવાનો વિચાર, પાસે આવડા ઉભા રહ્યા દશબા-
 રે. મારીં ૬૨ સાસરો બોલ્યો વચન ગર્વ લશાયો, જમાઈ
 થાક્યા હશે ચોળીને નવરાવોરે મારીં ૬૩ ઉર ઉપન્યો અ-
 બુજ પુર લાજે વસ્ત્ર ઉતાડે તો સભામાં લશમ લાગેરે. મારીં
 ૬૪ પુંચો વડસાસરાએ હાથ સાદ્યો, મરણુ લલું મનખો
 બશે બધેરે મારીં ૬૫ અને નાઠાનો જડે નહિ ઠામ, બા-
 ઠએ ઘાલી નાસવા તણી હામરે. મારીં ૬૬ નાખ્યો હાથને
 કટારી આવી કુમ, તે સામે પડી પાટણ વચ્ચે બુમરે મારીં
 ૬૭ હીલ ધરતા તે વાત હવે ફાવી, લાલ અકર પાસે મં-
 ગાવીરે. મારીં ૬૮ હુઆમચ લોક મધે મચાવી, મુગલ મ-
 ન્યા વીસ બાવીસરે. મારીં ૬૯ ક્ષત્રી બુમ સુણી સુર ઉપન્યું
 બોપ, કોટી ગોહત્યાનું બેસે શીર પાપરે. મારીં ૭૦ પોંચ્યા
 પેંગડામાં પગનું જોર બાણી, માર્યો આંચકો મુગલ નાખ્યા
 તાણીરે. મારીં ૭૧ કરમહીએ કર્યો ત્યાં તે મોટો ફંદ, કર્યા
 બાર દરવાજા બંધરે. મારીં ૭૨ સેન આવડો લઈ ચાલ્યો
 ઘણું જોર, આગળ બાય સોલંકી તારો ચોરરે મારીં ૭૩
 ઘોડા જોર કરી આવડે હલકાર્યા, ચોર ચારસે સોલંકી ત્યાં
 માર્યારે. મારીં ૭૪ તેજપાલને લીધો ત્યાં ઘેરી, થયો હો-
 કારોને ઘોડી પાછી ફેરીરે મારીં ૭૫ ચડ્યું તેજપાલને
 ઘણું શુર, સુરા સાતસે કર્યા ચકચુરરે. મારીં ૭૬ રોશમાં
 બાલી આંખે આવ્યાં જળ, શુરા સાતસે માર્યા બરછીને

ફળરે મારીં ૭૭ કર્યો હેરાન રોશ થઈ શુદ્ધિ, મારી એડી
 હરવાજે લાલ કૂદીરે. મારીં ૭૮ વીકટ સમો થયો ત્યાં ઘણું
 વિલાસે, ચાલી કુતરી ઘોડીની વાંસેરે. મારીં ૭૯ ચાલી ઘોડી
 દક્ષિણ ખુણ ન્યાળી, લાલ રહેતી નથી હાથમાં ઝાલીરે.
 મારીં ૮૦ ચૈત્ર માસનો તડકો તે ઝાઝો, મધ્ય ઝાડી વચ્ચે
 કાલરી નાઠોરે. મારીં ૮૧ કર્યો પશ્ચિમ ઉપર પ્રવેશ, છુટો
 અંખોડો ભૂમી ભરાય કેશરે. મારીં ૮૨ જીવ સ્થીર નથી
 શોરશો મચાવે, પરિબ્રહ્મ પછી શાંતિ પમાવેરે મારીં ૮૩
 આંખો ઝોર દઈ ખોડ વન પાસે, સમીક્ષાજ થઈ ત્યાં ની-
 વાસરે, મારીં ૮૪ ચૈત્ર માસનો જળરો છે દન. લાગ્યો
 તાપને અકળાયું તનરે. મારીં ૮૫ કર્યું આસન આવી ત્યાં
 લોમખડી, શ્વાન કુતરી જઈ ખાખડામાં પડીરે. મારીં ૮૬
 પડી વાર જઈ જળ પીવા લાગી, કીધો કુતરોને બ્રાંત સો
 લાંગીરે. મારીં ૮૭ ચડી વરખડે દીકું નહિ કોઈ જાત, ત્યારે
 ઉતાર્યું જઈ લાલ કેરું સાજરે. મારીં ૮૮ અધોર વનમાં
 લોકની ઘણી ચોરી લાલ ખાખડા ઉપર ખાઈએ દોરીરે
 મારીં ૮૯ લાલ નવરાવીને છોડ્યો અંખોડો. મટી ઘોડી ને
 નીપજ્યો ઘોડોરે. મારીં ૯૦ વિશ્વાસ આંખો ઘણો ખાઈને
 મન, જળ વચ્ચે ઝંપલાવું મારું તનરે. મારીં ૯૧ ચડી વર-
 ખડીએ શોક સમાવા; કોઈ દીકું નહિ પછી ગયાં ન્હાવારે
 મારીં ૯૨ આભરણ ઉતાર્યા કોઈ ન દેખે જન, ઉતાર્યા
 જળમાંને પ્રસંચું તનરે મારીં ૯૩ ઉર નુરનાં ગયાં છે સ-

માઇ, મટી નારીને મુખે મુછ આવીરે. મારી. ૯૪ રેણી
 મટી ગઇ ઉગ્યો શરદ, મટી મેરીને માણએ કીધો મરદરે-
 મારી. ૯૫ કર્યું ત્રિશુળ તે વરખડીના મુખે, આ એધાણીએ
 લોમ મને જડે મારી. ૯૬ માણ મળ્યાં રૂપ મેરીનું સ-
 માવ્યું, સજ્યું શહેર કાલરી ગામ આવ્યુંરે. મારી. ૯૭
 આવી સેવકને લીધા કર સાહી, વજ્ર સોલંકીને ઘેર વધાઈરે.
 મારી. ૯૮ વાળ્યું વેર આવ્યું ચારશેનું ટાણું; પહેલા પા-
 ટણમાં મોકલાવ્યું આણુંરે. મારી. ૯૯ આવ્યું લુખને એને
 પડ્યું ચેન, એવે આવ્યું જોડી મુગલ કેરું સેનરે. મારી.
 ૧૦૦ ચડી કોઈ અશુર આવ્યો જાગી, મતીહીણે દેવમુર્તિ
 લાગીરે. મારી. ૧૦૧ ત્રણ લોકમાં પડાવે છે ત્રાસ. ધર્મ
 હિંદનો કરાવે છે નાશરે. મારી. ૧૦૨ માથે મરણ મળે
 નહિ કોય, શાંગ આવ્યા શહેર સિદ્ધપુર માંહેરે. મારી. ૧૦૩
 રોક્યા પ્રાણીને દેવ કોઈ જતાવો નીકર ધર્મ હુમારામાં
 આવોરે. મારી. ૧૦૪ હિન્દુ મટીને મુસલમાન થાઓ, પડો
 કલમેને મુખે મુલાં ગાઓરે- મારી. ૧૦૫ લુપે પ્રાણી સ-
 વેને સંતાપ્યા, લાજ જતાં નાલકંઠ જતાવ્યારે મારી, ૧૦૬
 અજ ત્રણ મારી મુકીને જાય, સાચ વિના સજીવન ક્યાંથી
 થાયરે. મારી. ૧૦૭ મુવાં મડદાં નથી જીવ્યાં કાંએ, ઘેરોઘાલ્યો
 સિદ્ધપુર માંહેરે. મારી. ૧૦૮ દેવ પ્રાણીનાં તન અકળાવ્યાં
 પહેલે પોકારે બહુચર માતા આવ્યાંરે મારી. ૧૦૯ તમે
 કુળવંતા બ્રહ્મ કેમ થાઓ, વશુ પશ્ચીમમાં મુજને જતાવોરે

મારી. ૧૧૦ ત્યારે પ્રાણજ્ઞને સાચ ઘણું આળ્યું. સ્વપ્ન આ-
 ળ્યું તેથી જોલતાં ફાળ્યું. મારી. ૧૧૧ મુસલમાનને પ્રાણજ્ઞ
 કહે છે, ચાલો પશ્ચીમમાં બહુચરી વસે છે. મારી. ૧૧૨
 બસેજોતેર પ્રાણજ્ઞ ત્યાં ચાલ્યા, અસુર આથમણા લઈ
 ચાલ્યારે. મારી. ૧૧૩ વીકટ ઝાડીને દેવ સૌ જીવે, આવી
 આસન કીધું વરખડી મુજેરે. મારી. ૧૧૪. માના તેજમાં
 નથી કાંઈ મણા, આપને પારે આવે તે લોક ઘણારે. મારી.
 ૧૧૫ માને પારે મરઘા ઘણા રમે છે, જોઈ મુગલનો જીવ
 ભમેછેરે મારી. ૧૧૬ ઝાલ્યાં નર ને કાંઈ માદાં, મારી
 અસુરે ત્યાં ભક્ષ કરી આધારે. મારી. ૧૧૭ પહોર રાતરે
 મુવા મરજ જોલ્યા, ત્યારે મુગલ ઘણા અકળાયારે મારી.
 ૧૧૮ માએ અસુર ઘણા અકળાવી, ફાડી પેટ મરઘા નીકળ્યા
 વહીરે. મારી. ૧૧૯ માના મરઘા નીકળ્યા છે સર્વ ત્યારે
 ઉતર્યો અસુરનો ગર્જરે. મારી. ૧૨૦ જોડી મુગલને સાચ ઘણું
 આળ્યું, માને ચરણે જઈ શીશ નમાયુંરે મારી. ૧૨૧ ઘણા
 જોયા મેં દેવ બધા ન્યાળી, નવખંડમાં તું બહુચરાજાળીરે
 મારી. ૧૨૨ માને પારે આળ્યો પાછો નહિ જાઉં, મુસલમાન
 મટી હિંદુ થાઉંરે મારી. ૧૨૩ ત્યારે માજીએ કોપ કીધો
 તારા લશ્કરમાં મરણુ લય પેઠારે. મારી. ૧૨૪ માજી માફ
 કરો જીવ માફ નામ તારા સોલંકીનો હું છું ચુલામરે.
 મારી. ૧૨૫ ચારે કડણા કરી માજીએ જોયું ન્યાળી, મારા
 સોલંકીને જળ કાલરીરે. મારી. ૧૨૬ વંશ રાખવાને કાલરી

મયો છે, તે દેશી મુસલમાન થયો છે ર. મારી. ૧૨૭ ચાંદ રહ્યું
 છે જહુચરાએ કામ. ત્યારથી ધર્મ ખંખાનીએ નામરે. મારી.
 ૧૨૮ તેતો જોલે ને જોલે ખંધાણો, ખંતે ચાકર એ સોલંકી
 તણારે. મારી. ૧૨૯ પુરૂષ કર્યો નારીને પસાર, સૈકા સતા-
 શીયાને વીસ્તારરે. મારી. ૧૩૦ પહેલે લખ્યું સર્વ પરણામ,
 ગર્ભ વધાર્ધ પાટણ થયું જાણરે. મારી. ૧૩૧ ચિત્ત આવડાને
 ખચીત ન આવે, પુરૂષ નારનો કોણ નીપજાવેરે. મારી. ૧૩૨
 જોલે વાણી મધુરી રસ મીઠી, લેઈ ત્રીશુળ માણ હૈયે જોડીરે.
 મારી. ૧૩૩ શુભ સુખ થયું માએ દુઃખ સમાવ્યાં, ચડી
 આવડોણ તેડવા આવ્યારે. મારી. ૧૩૪ સોલંકીને લઈ
 પાટણ ગયા, સાથે સસરો જમાઈ એકઠા થયા છેરે. મારી.
 ૧૩૫ જાંધી હાથને સસરો લાગ્યા પાય, માફ કરો માણ
 થયો મહા અન્યાયરે. મારી. ૧૩૬ કહ્યું વેણ માએ કીરપા
 કની એવું, મુખે ગમે તે વરદાન દેવુંરે. મારી. ૧૩૭ લઈ
 કન્યા સોલંકી ઘેર જાય, મહા વનમાં માણનું દેહેડું થાયરે
 મારી. ૧૩૮ ચિત્ત આવડે ખચીત મન જાણ્યું, વળી માંડયું
 સાતસેનું ટાણરે. મારી. ૧૩૯ આપી વિદાય ને લાગી પાય;
 કન્યા તેડી સોલંકીને ઘેર જાયરે. મારી. ૧૪૦ તેજપાળ કહે
 મન માન્યું માફ, માના હુકમે કરાવ્યું દેહેડુંરે. મારી. ૧૪૧
 એ એધાણી વરખડી ખતાવી; આવન કરવાને ભૂમિ ખોદા-
 વીરે. મારી. ૧૪૨ મનમાં હરખ તેજપાળને ન માય, મહા
 વનમાં માણનું દેહેડું થાયરે. મારી. ૧૪૩ ગમ પૂરું કરો

ના રહે અધુરું; તેજપાળ કહે આ ખાલકું પૂરેરે, મારી.
 ૧૪૪ કર્યું દેહરું તે વરખડી માંચ, ત્યાંતો સતી બહુચરા
 પુન્યરે. મારી. ૧૪૫ કર્યું દેહરું ને વરખડી છે માંહી, મોટા
 વર્ણનમાં તો બહુચરા બાઈરે. મારી. ૧૪૬ જોડો જાણી માએ
 કરાર જાણી, જોખ કર્યો છે ઉત્તર જાણીરે. મારી. ૧૪૭ કરી
 જોખ જોય ગુણવંત જોઈ, માએ એવું કર્યું નહિ કોઈરે.
 મારી. ૧૪૮ રચી પૃથ્વી કરી જુગ ચાર, તેમાં હાથ ચાર
 ધર્યો અવતારરે. મારી. ૧૪૯ કાશી, બદરી ને કેદાર, સૌ
 હર્ષન કરે માને દ્વારરે. મારી. ૧૫૦ માયા માજની ચૌદ
 બ્રહ્માંડરે, આળ્યો સત્ય જોવા ગુજરાત ખંડરે. મારી. ૧૫૧
 કર્યો પ્રત્યક્ષ વૈકુંઠ જોવા પારે, ગુર્જરખંડમાં પાટણવીશેરે.
 મારી. ૧૫૨ રામ નામનો વધારે ઘણો થાય, પારે આવે
 તેનાં પાપ નાશ થાયરે. મારી. ૧૫૩ કાશી, બદરી ને કેદાર
 હશે કાંઈ, સર્વ તીરથ શંખલપુર માંહીરે. મારી. ૧૫૪
 માના પ્રેમની કળા કહું છું, ધરે ધ્યાન પાશ્વરમાં રહું છું
 મારી. ૧૫૫ આદે અનાદે રહીછું તારી પાસે ગામ ગામડામાં
 માતાનો વાસરે. મારી. ૧૫૬ આદે અનીદેવ તમો
 છો પ્રસન્ન, ઘણું કહીએ શું કહેવાતું નથી મનરે.
 મારી. ૧૫૭ વારે વારે કરૂ માનુ વખાણ, નથી થતું તૃપ્ત
 મારૂ મનરે મારી. ૧૫૮ દીન જાણી દયાળી હાથ ઝાલ,
 સેન સોલંકીનું કીધું ન્યાલરે, મારી. ૧૫૯ ગ્રહી હાથ વીરનું
 થીર લેશે, આજળ ઘણું અણુઘટતું થશેરે, મારી, ૧૬૦ મુ-

ગલોનાં શીશ માંહી રડવડશે. આગળ ઘણું અણુવટતું થશે
 મારી. ૧૬૧ તેજમલ છે માઝીનો તન, અખંડ કીધો સોલ-
 કીનો વંશરે મારી. ૧૬૨ ચિત્ત ચાહીને ચરણુ સામા થશે
 નિશ્ચ તેજમલને પુત્ર થશેરે, મારી. ૧૬૩ મોઠ પ્રાક્ષણ
 અનુભવી લીધો, માના મુખમાં વાસ આવી કીધોરે. મારી.
 ૧૬૪ માને પાયે મેં પ્રેમરસ પીધો ગરજો બાણની સાલમાં
 કીધોરે. મારી. ૧૬૫ પ્રેમે માનો ગરજો બાળ્યો સૌ, ગરજો
 જોડ્યો મેં ભુગળ માંહીરે. મારી. ૧૬૬ આઠ હજાર ને
 સાતસેં વરસ, તે હીને આપ્યું માએ પુરૂષાતનરે. મારી.
 ૧૬૭ દયારામ માણના ગુણ ગાય, તારા હાથની હમેશ
 શીર છાયરે મારી. ૧૬૮ માતા બહુચરા ભવાની તું માય.
 દુકો એકસો ને સુયાત્રી પૂરી થાયરે, મારી. ૧૬૯ માણ
 પુરૂષ પિયરતું કહાવે મહા દુઃખીઆનાં દુઃખ તું સમાવે.
 મારી. ૧૭૦ તોએ તારું વર્ણન પૂરું ન થાએ, કરજો કરૂણા
 સર્વ પુર માંહીરે મારી. ૧૭૧ તને સૌ કર જોડીને બાળ,
 તેતો કર્યા સર્વને નહાલરે. મારી. ૧૭૨ શુકલપદ્મ અને માસ
 અપાડે, જન્મ થયો માણ પ્રગટયાં ત્યારેરે. મારી. ૧૭૩
 જોણે દર્શન કર્યા આવી ત્યાંય, તેનાં સંકટ હર્યા છે માયરે.
 મારી. ૧૭૪ ગામ ભુમોલનો વિપ્ર હતો સ્હાય, હતો વૃદ્ધએ
 મોટો અન્યાયરે. મારી. ૧૭૫ વંશ રાખવાને નહોતું કોઇ,
 અણુ દુઃખે કર્યો મન વિચારે મારી. ૧૭૬ બાઈ બહુચરાને
 જઇ ન્યાણ, માને પાળે જઇ દેર મારી જાણુરે મારી ૧૭૭

બેઠા લાંબણ કરવાને સાર, એને લાંબણ થઈ દશ ખારે,
 મારી. ૧૭૮ માએ સ્વપ્ન આપ્યું એને ભારી, ઘેર બને
 રહેશે ગર્ભવાસ નારીરે. મારી. ૧૭૯ પુત્ર થયો એને માણને
 સહાય, આ દેશમાં માણનું નામ આવે, મારી. ૧૮૦ આખો
 આંધળો માણને દરબાર, ઘણી લાંબણ થઈ છે કારે મારી.
 ૧૮૧ ઉઘડી પડળ આંખો સારી થઈ, ઉઠી માને ચરણે
 લાગ્યો જઈરે મારી. ૧૮૨ અખંડ રાજ રહેને ગાયકવાડ
 તણું. કરી પ્રણામ ઉદ્ધાસ મન આણીરે, મારી. ૧૮૩ કડી
 પાટણનું કરે રાજ ત્યાંય, એમને દરદ થયું તે ન રૂઝાયરે.
 મારી. ૧૮૪ કીધું લોકોએ આવી એમને ત્યાંય, રાખો બહુ-
 ચરા તણી ઉપમાયરે મારી. ૧૮૫ રાખી બાધા દીવસ આઠ
 કેરી માએ સાડું કયું ત્યાં નજર ફેરીરે. મારી. ૧૮૬ કરી
 હુશીયાર દુઃખ ગયું જ્યારે, માનું દેહરૂં કરાવવા માંડ્યું
 ત્યારે. મારી. ૧૮૭ તળાવ ખોદાવા માંડ્યું એફેરે, માણ
 પ્રસન્ન થયાં લાવી મહેરરે મારી. ૧૮૮ એફેર ધર્મશાળા
 કરી ત્યાંય, વાળે ચોઘડીયાં દેવળ માંયરે મારી- ૧૮૯ ખરચ્યા
 રૂપીઆ લાખ બે ચાર, પાછળ ખોદ્યું માનવરોવર સારે.
 મારી. ૧૯૦ ઘણું રહેને રાજ ગાયકવાડકેરું, એવીરીતે પૂરું કરું
 દેહરૂંરે. નારી. ૧૯૧ બ્રાહ્મણ દયારામ વર્ણવી ગુણ ગાય,
 માતા બહુચરાનો સેવક કહેવાયરે મારી બહુચરાણ માત. ૧૯૨

યોગની ચાવી

તથા

દેશી અને ઇંગ્રેજી જાદુઈ વિદ્યા.

યોગવિદ્યાને લગતાં ગુજરાતીમાં બિલકુલ પુસ્તકો છે જ નહિ. તેથી યોગનો અભ્યાસ કરનારાઓને ઘણીજ અડચણ વેઠવી પડે છે. તેથી એ વિદ્યાનો અભ્યાસ કરનાર યોગ સંબંધી જોઈતી માહેતી સાદી અને સરળ રીતે મેળવી શકે એ હેતુ ધ્યાનમાં રાખીને યોગની ચાવી નામનું પુસ્તક તૈયાર કરાવ્યું છે. એમાં નિચલા વિષયોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

(૧) વૈરાગ્ય પ્રાપ્તિનો ઉપાય. (૨) એકાગ્રતાનું વિકાસ. (૩) મંત્રનો પ્રભાવ (૪) પ્રાણાયામ (૫) યોગમાર્ગનાં વિધો (૬) યોગના અભ્યાસમાં ભિન્નતા સદગુણો. (૭) શરીરની શુદ્ધતા. (૮) વૈરાટ સ્વરૂપ. (૯) મેરમેરીકમ. (૧૦) વામ માર્ગની વિદ્યા. (૧૧) દ્વિપ-નોટીકમ. (૧૨) મસ્તક વિદ્યા. (૧૩) સ્પીરીટ્યુ-એલીકમ. (૧૪) મેન્ટલ-ટેલીક્રી. (૧૫) ત્રિકાળ-જ્ઞાન (૧૬) હાજરત ભરવાનો કુતર ઉપર મુજબ ઓળ વિષયોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. પાનાં ૧૪૪ કીમત રૂ. ૧-૦-૦ ટપાલ ખર્ચ સાથે.

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

૬, ટીનીરોડ-અમદાવાદ.

શ્રી પુરુષોત્તમ સાચો સલાહકાર

યુવાન દંપતિઓને સંસાર લીલાનું રહસ્ય
સમજાવનાર

અસલી સચિત્ર કોકશાસ્ત્ર

અનેક સંસ્કૃત હિંદી, ઉગ્રેજી. તેમજ જુદી જુદી ભાષાઓમાં લખાયેલા કોકશાસ્ત્ર સંગ્રહોના ગ્રંથો ઉપરથી તૈયાર કરેલું આ ગુજરાતી પુસ્તક અનુપમ અને અદ્વિતીય છે. શ્રી પુરુષના ભેદ, લક્ષણો, આવશ્યકતા, અભિવ્યક્તિ, મહિમા, વીર્યના અદ્ભુત ભેદ, પ્રયોગ વિધિ, ગર્ભાધાન વગેરે સાંસારિક વિષયોના માર્ગદર્શક વિવેચન ઉપરાંત શ્રી પુરુષને થતા અનેક રોગો, તેનાં લક્ષણ, ધરમધ્ય દેશી તથા વિલાયતી ઔષધોનું વર્ણન વગેરેથી આ પુસ્તક હરેક કુટુંબમાં રાખવા લાયક તૈયાર કરાવ્યું છે. સંસારમાં સ્વર્ગનું સુખ અનુભવવું હોય, દીર્ઘાયુષ્ય પ્રાપ્ત કરી નિરોગી જીવન ગુજારવું હોય. એવી અને હઠીલાં દર્દોના ભોગ થઈ પડી ડોક્ટરો અને હકીમોને સેકડો રૂપિયા ખવડાવી નિરાશ થયા હોય, તથા એવાં દર્દોથી સામ્ન થવા ઇચ્છતા હો તો આ ગ્રંથ જરૂર મંગાવો. ઉપયોગી વિષય જ્ઞાન સુચક સુંદર ચિત્રો એ આ પુસ્તકની ખાસ શોભા છે. મૂલ્ય માત્ર રૂ. ૧-૮-૦

સાકરલાલ બુલાખીવાસ બુકસેલર.

ખાલાહનુમાન પાસે રીચીરોડ-અમદાવાદ.

તૈયાર છે. સચિત્ર સંસારોપયોગી ગ્રંથ તૈયાર છે.

પ્રત્યેકગૃહસ્થાશ્રમી અર્થાત્ સંસારી નરનારીએ

:: નિત્ય અભ્યાસ કરવા લાયક ગ્રંથ ::

સંસાર શિક્ષક.

યુવાવસ્થાથી શરૂ કરી સંતાન ઉત્પન્ન થાય ત્યાં સુધીની સઘળી લક્ષીકત વિસ્તારથી પતિ પત્નીના સંવાદ રૂપે આ ગ્રંથમાં લખેલી છે. બાળકો ન જીવતાં હોય એવાં સામાયો આ પુસ્તકમાં લખ્યા પ્રમાણે વર્તે તો જાતે નિરોગી રહેવા ઉપરાંત નિરોગી સુંદર, અને દીર્ઘાયુષી સંતાનો મેળવી શકાશે.

આ પુસ્તક જુવાની જાળવી રાખવા

મધ્યજીવન પ્રત્યેક નર નારીએ

વાંચવું જોઈએ.

સુંદર છપાઈ, એન્ટિક કાગળ, સંખ્યાબંધ ચિત્રો

એ આ ગ્રંથનું આકર્ષણ છે.

પૃષ્ઠ સંખ્યા લગભગ ૨૫૦ મૂલ્ય રૂ. ૨-૦-૦

મળવાનું ઠેકાણું:—

બુકસેલર—સાકરદાસ બુલાખીદાસ

૫ રીન્ડીરોડ—અમદાવાદ.

